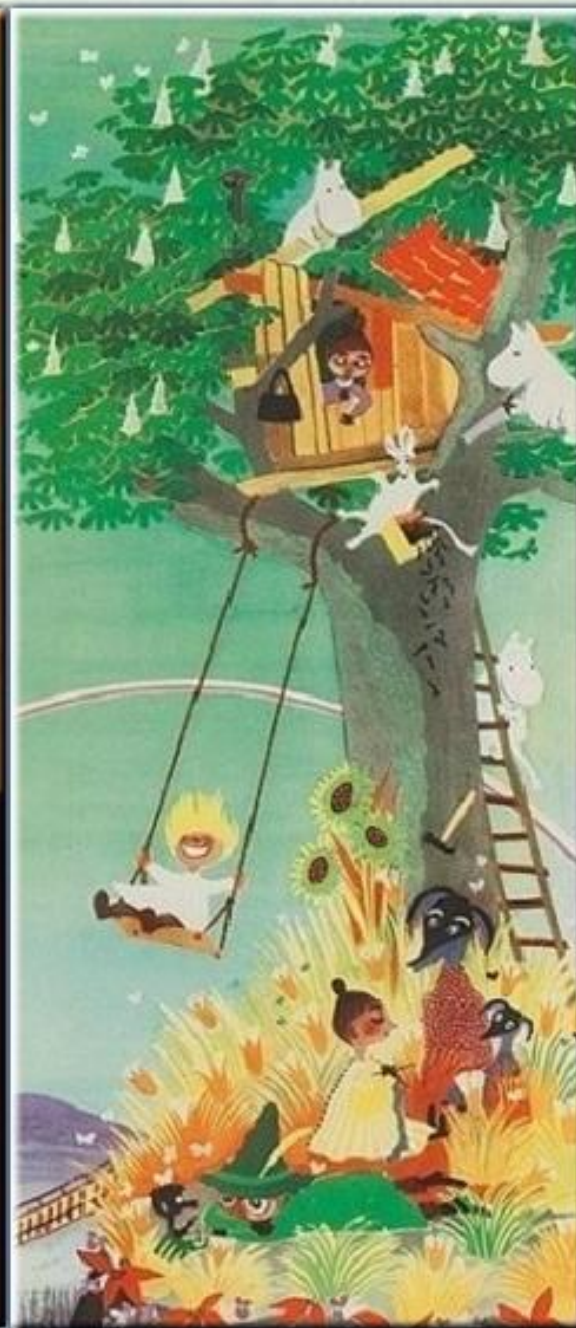
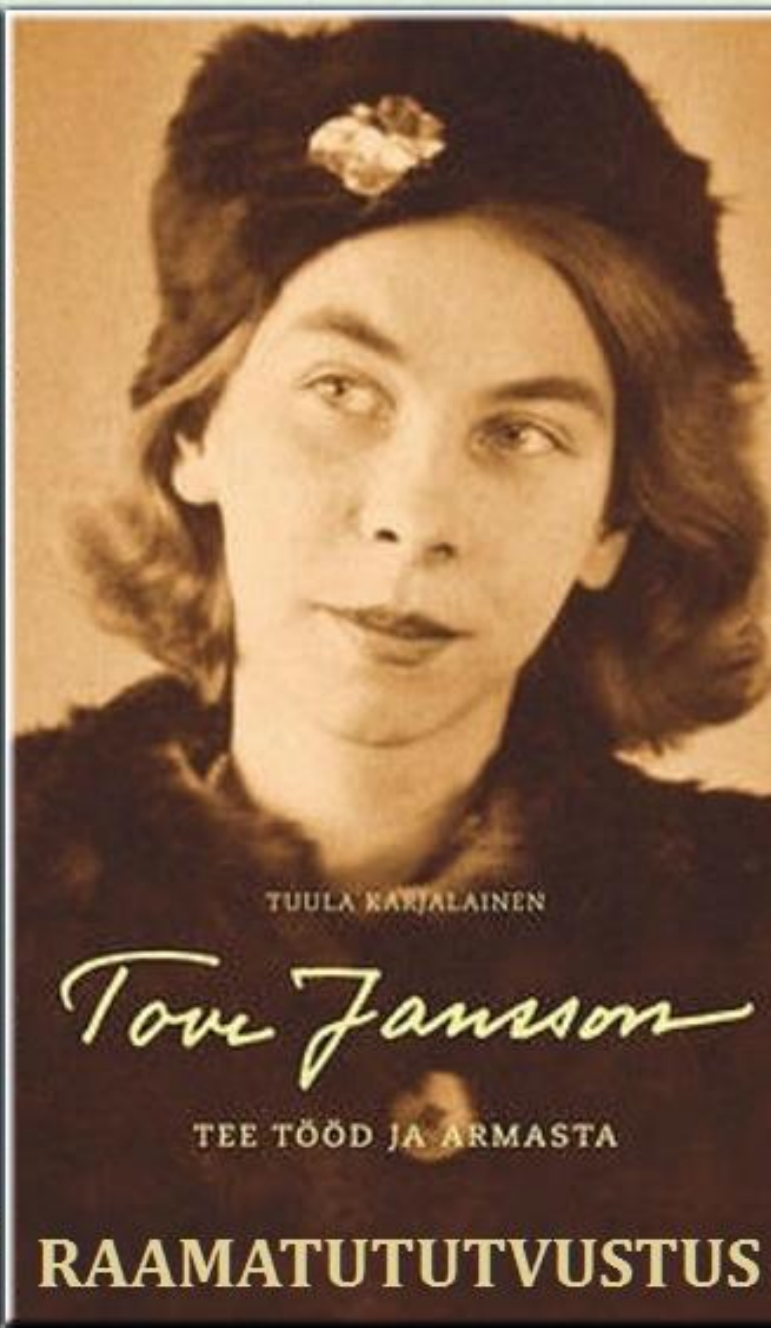

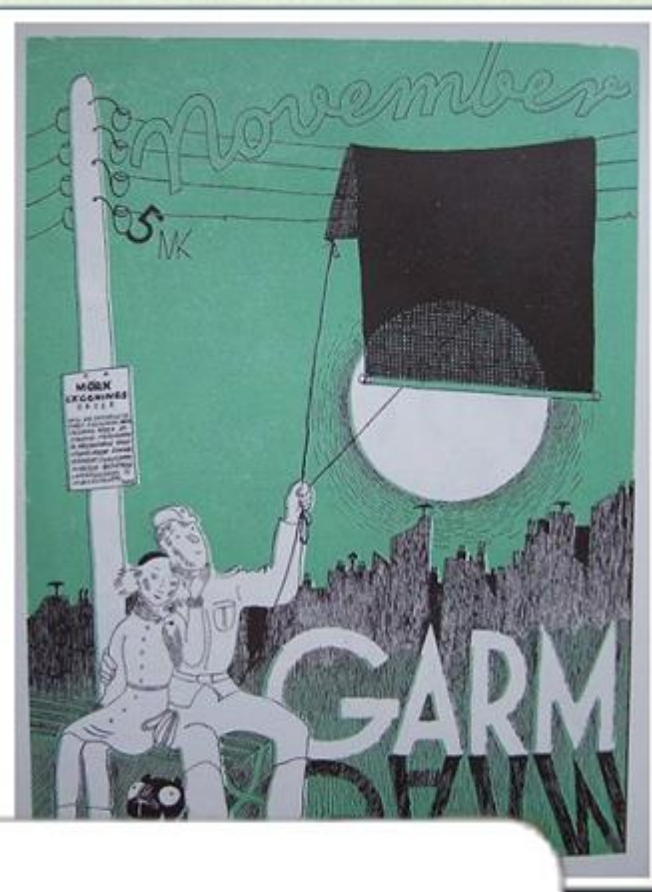
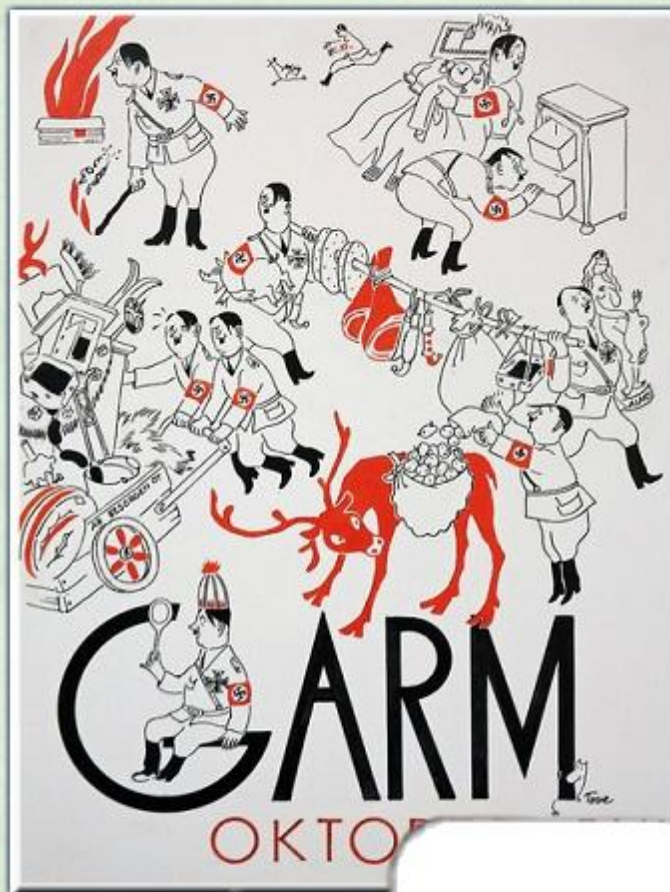

**Tušš, pliiatsid,
paber ja joonistamine oli Tove
elu lahutamatu ja loomulik osa.**

**Tove elu esimene armastus oli tema töö
ning see jäi alatiseks nii,
vaatamata elumuutustele või-kaaslastele.
Ta pidas ennast ennekõike maalikunstnikuks,
ehkki suur maailm teab teda rohkem
muumide loojana.**

Sõja eest polnud pääsu, aga hetkeks oli siiski võimalik peitu pugada ja sõjakoleduste üle naerda.

**Kõige parem asi
on vabadus.**

Tove kirjutas lihtsatest asjadest, mis teda ennast huvitavad ja hirmutavad. Kogu muumide tegevus toimub perekonnas, kellele on kõige iseloomulikum teatav sõbralik hämmeldus, ülejäänud maailma võtmine sellisena, nagu see on, ja kus kõik saavad omavahel hästi läbi.

Nuuskmmik
on muumilugudes
ühtelugu minemas ja tulemas,
ta ei sõltu kellestki
ja keegi ei sõltu
temast.

Muumimamma prototüüp
on Tove ema Ham - soojuse allikas,
kaitse ja tugi.

Väike My ütleb alati kõik välja,
ka selle,
mida keegi kuulata ei taha.

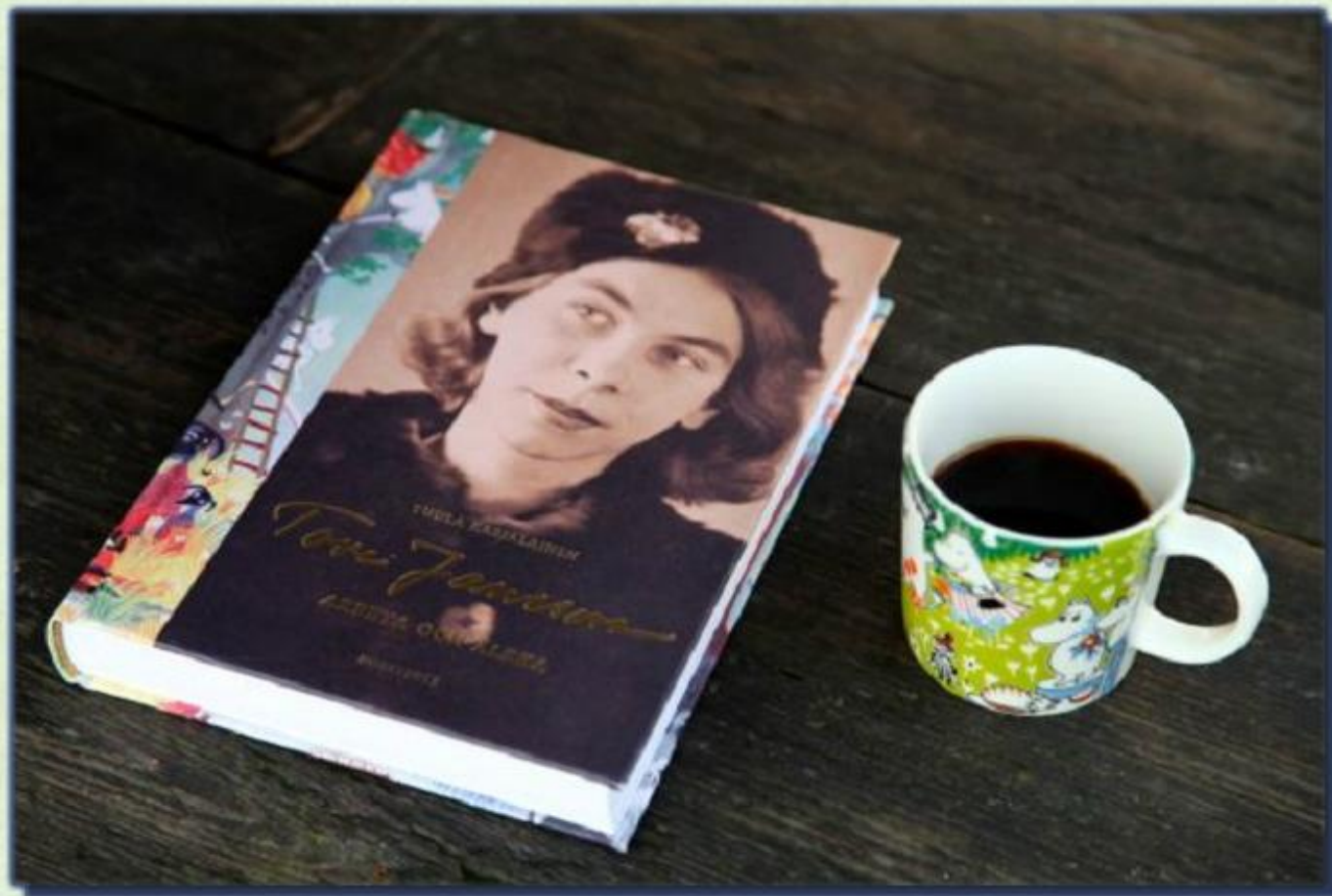

Muumipapa meenutab paljuskki
Tove isa Faffanit ja tema armastust
mere, tormide ja äikese vastu.

Klovharu saarelt lahkumine oli Tove jaoks suur hüvastijätt: "Niisiis ei mingit kalapüüki enam. Enam kunagi ei viska ma solgivett merre ega kogu vihmavett, enam kunagi ei karda ma Victoria pärast ja mitte keegi ei pea minu pärast muretsema![...] ja lõpuks ma vihastasin ja mõtlesin, et mis mul sellest, kui linnud omavahel kisklevad, ja las see neetud kajakas arvab pealegi, et terve maja kuulub talle!"

Tove Jansson

viljandi
linnaraamatukogu